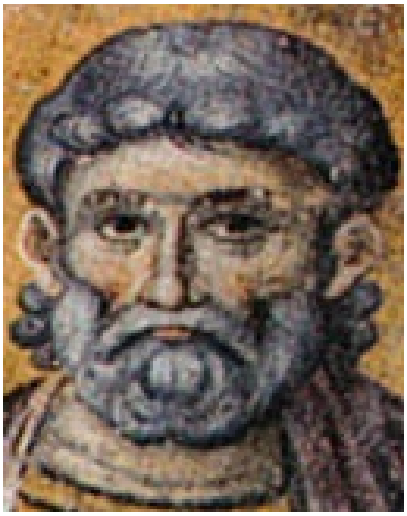
01.04.2014 г. / 21:27:56

Вяра

15.04 по еретическия, †02 април по църковния календар - Св. мъченик Поликарп. Св. мъченици Амфиан и Едесий

Страдание на светите мъченици Амфиан и Едесий († 306 г.)

Свети мъченик Амфиан. Фрагмент от стара стенопис в Света Гора-Атон

Светите мъченици Амфиан и Едесий били братя по плът, а по произход - от гръцко езическо семейство. Родината им бил град Патара, в Ликия, откъдето техните родители ги изпратили в град Бирит, за да изучават езическите науки. Тук Амфиан и Едесий прекарвали в целомъдрие дните на младостта си и всичките им връстници се чудели на техния добродетелен живот. Чужди на всякакви лекомислени постъпки, светите Амфиан и Едесий притежавали мъдрост, за която Писанието казва, че “е седина за людете, и безпорочният живот - възраст на старостта”. Заради това били

обдарени с Божията благодат и в сърцата им греела светлината, чрез която се познава истината. Като осъзнали суетата на идолопоклонничеството, те възжадували колкото може по-съвършено да опознаят пътя на християнското благочестие и да станат раби на нашия Господ Иисус Христос.

Когато Амфиан и Едесий се завърнали от Бирит в своя роден град, намерили там баща си, повишен в сан градоначалник, който продължавал да води нечестив езически живот, както и всички техни роднини. Свети Амфиан и Едесий не желаели да живеят сред нечестивци и грешници, затова тайно напуснали родния дом и ръководени от Божия Дух, пристигнали в палестинския град Кесария. Тук срещнали един благочестив християнски презвитер на име Памфил, който по-късно приел мъченически венец за Христа. Този свят презвитер обучил Амфиан и Едесий в тайните на християнската вяра, просветил ги в светото кръщение, след което те постоянно се намирали край блажения Памфил, като славословели и възхвалявали Бога и се занимавали с изучаване на свещените книги и Господния закон.

По онова време император бил Максимин, който приел управлението на източната половина от Римската империя от чичо си Максимиан Галерий. Този император, преизпълнен с езическо безчестие, жестоко преследвал християните и ненавиждал истинския Бог. Той бил по-страшен от всички свои предшественици. През царуването на Максимин християните попаднали в твърде затруднено положение, тъй като безбожният преследвач осъждал на смърт всички, които изповядвали Христовото Име. Мнозина от тях, за да се избавят от мъченията и смъртта, се спасявали с бягство от яростните преследвачи, като напускали своите домове и градове и се укривали по разни потайни места. Впрочем не били малко и онези християни, които направо се предавали в ръцете на мъчителите и мъжествено понасяли подвига на страданието.

Към тези именно християни принадлежал и мъжественият Амфиан, на възраст юноша (тъй като още нямал двадесет години), но стогодишен старец по разум и мъжество.

В онези дни, по нареждане на безбожния император езичник, специални пратеници отишли в Кесария и започнали да привикват в езическия храм всеки жител на града, за да принесе жертва на идолите. Мъжественият Амфиан, който бил заедно с християните на едно скришно място, тайно от всички го напуснал и се отправил към идолския храм, където хегемонът Урван тъкмо принасял жертва на идолите. Свети Амфиан безстрашно пристъпил към него, хванал го за дясната ръка, с която хегемонът държал жертвата, и смело пред всички го увещавал да изостави заблудата си, като не се покланя на бесове и идоли, създадени от човешка ръка. Дръзновената постъпка на Амфиан утвърдила мнозина християни още по-здраво в християнската вяра, но докарала езичниците, и особено хегемона, до страшна ярост. Воините на хегемона мигом грабнали свети Амфиан, както вълци грабват овца, и той получил безброй удари по устата, по лицето и по цялото си тяло; като го хвърлили на земята, започнали да го тъпчат с крака. Накрая отвели светеца в тъмницата и го оковали във вериги.

На другия ден сутринта извели свети Амфиан на съд пред хегемона и той започнал да го убеждава да принесе жертва на идолите. Свети Амфиан обаче непоколебимо изповядвал Христовата вяра. Затова подложили светия Христов мъченик на тежки изтезания. Войниците го окачили на едно дърво и с остри железа започнали да дерат цялото му тяло. Удряли го с железни пръти по лицето, по шията, по хълбоците. Мъчителите така изранили лицето на светия мъченик и цялото му тяло, че дори неговите близки не могли да го познаят; всичките му ребра били изпотрошени. Сред тези тежки страдания светият Христов мъченик пак не преставал на висок

глас да изповядва Иисуса Христа и сякаш не усещал мъките и страданията.

Тогава мъчителите удвоили изтезанията. Обвили краката на светеца в напоен с масло лен и го запалили. Старадалецът пламтял и се топял като свещ. Но светият мъченик не се уплашил и от това изтезание - напротив, - изпълнен с все по-голямо и по-голямо дръзновение, още по-силно започнал да прославя Иисуса Христа, като същевременно и изобличавал, и укорявал безчестието и безбожието на езичниците. После отново го затворили в тъмницата.

На третия ден, след като свети Амфиан бил хвърлен в затвора, мъчителите отново започнали да проверяват твърдостта му чрез нови мъки, но тъй като светецът и този път останал непреклонен в изповядването на Христовата вяра, хегемонът заповядал да го осъдят на смърт, като го хвърлят в морските дълбини. Воините привързали един камък към тялото на светия мъченик, отплували достатъчно далече от брега и го хвърлили в морето. Тутакси морето се разбушувало, земята се разтресла, градът се разлюлял и всичките езичници се изпълнили с голям страх и ужас. След това вълните изнесли от морските дълбини тялото на светия мъченик и го положили на брега.

Така завършили страданията на свети мъченик Амфиан, през втория ден на месец април.

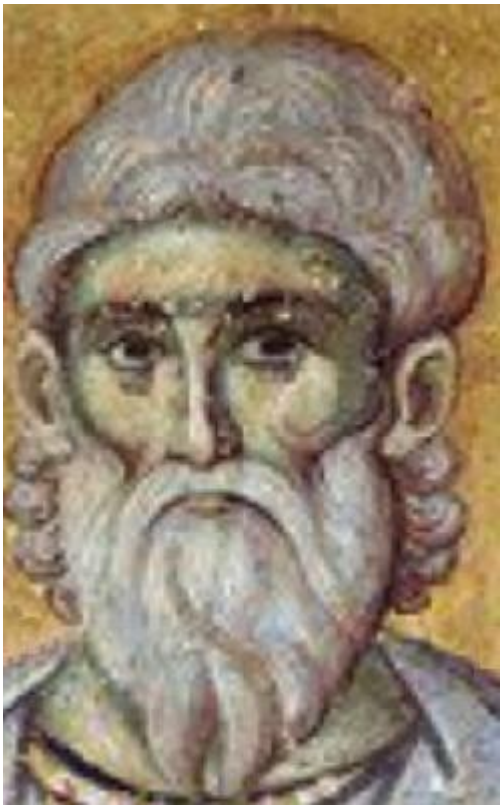
След това били заловени и измъчвани мнозина други християни, като сред тях бил и братът на Амфиан, Едесий. Някои от християните подхвърляли на разнообразни мъки и страдания, други пък изпращали в Палестина, да работят там в медните рудници. Свети Едесий бил един от тях.

Като изминала година, откарали свети Едесий от Палестина в египетския град Александрия. Веднъж той видял там

езическия княз Иероклей, седнал в съдилището, страшно разярен срещу християните. (Той предавал християнските целомъдрени девойки и жени за поругание от езичниците.) Изпълнен с мъжество и дръзновение, свети Едесий се устремил към княза, ударил го пред всички по лицето, после го повалил на земята и като продължавал да го бие, същевременно на всеослушание го обвинил, че несправедливо съди. Воините, които се намирали там, веднага хванали Едесий и го подложили на мъчения, също като неговия брат Амфиан. След дълги изтезания го осъдили на същата смърт като неговия брат и го удавили в морето.

Така и свети Едесий получил свят мъченически венец заедно с Амфиан, от Христа, нашия Спасител, Комуто въздаваме слава, с Отца и Светия Дух на веки. Амин.

В памет на свети мъченик Поликарп, пострадал в Александрия при император Максимиан (IV в.)

Свети Поликарп изобличил хегемона на Александрия, че несправедливо е пролял невинна християнска кръв, заради което го подложили на най-различни мъки. Но тъй като свети Поликарп и посред мъченията оставал твърд и мъжествен изповедник на Христовото Име, по заповед на хегемона бил посечен с меч.

* * *

{{_LINK1_}}

---

buditeli.info © 2017